

ROZCZYNIĆ (2) *vb pf*

o jasne.

[*inf* rozczynić.] ∅ *imp* 2 *sg* rozczyn (2).

Sł stp w innych znaczeniach, *Cn s.v.* rzadko, *Linde XVI* (jeden z niżej notowanych przykładów) – *XVII w.*

Zmieszać rozdrobnioną substancję z wodą; subigere Cn [co] (2) : [Abowiem gdy raz [glina] wíchnie/ trudno ią iuż maż rozczynić SienHerb 600b.]

a. *O cieście do pieczenia; conspergere PolAnt (2) : wziąłszy trzy miarki mąki pythlowáney/ rozczyn ią/ á nápiecz podpłomykow. BibRadz Gen 18/6; BudBib Gen 18/6.*

Synonim: rozprawić.

Formacje współrdzenne cf CZYNIĆ.

Cf ROZCZYNIONY

KW, (LWil)